

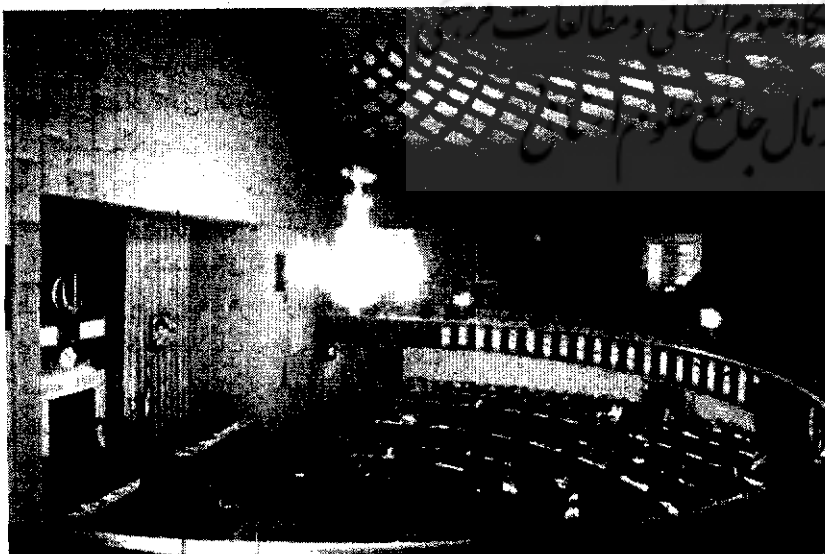
علی شیرازی نسب

جدال بر سر تسهیلات رفاهی نمایندگان

کرد و گفت: با همه احترامی که برای مجلس پنجم و رئیس آن قائل هستیم، سوال می‌کنم که آیا اگر به موقع حوادثی مانند قتل‌های زنجیره‌ای را پیگیری می‌کردند، آن قتل‌ها ادامه پیدا می‌کرد و فروهر و همسرش به قتل می‌رسیدند؟ اگر مجلس به این مسائل سیاسی توجه داشت آیا کارهایی که در سال‌های ۷۳ و ۷۴ انجام شد مثل موضوع اتوبوسی که می‌خواستند به دره حیران بیانازند، باز هم در سال‌های بعد ادامه پیدا می‌کرد؟
او افزود: باید بپذیریم که وقتی فضای سیاسی

همچنین به قوانینی برای حل مشکل صنعت نساجی و نیز فعالیت‌های مخابراتی اشاره کرد و آنها را دارای تاثیر مثبت برای کشور دانست.
کروبی در پاسخ به کسانی که مجلس ششم را به سیاسی کاری متهم می‌کردند گفت: این حق نمایندگان است که در مسائل مختلف از جمله مسائل سیاسی اظهار نظر و دخالت کنند. ضمن آنکه دخالت مجلس در مسائل سیاسی باعث جلوگیری از بروز حوادث تلخی در کشور شد. او در این باره به ریشه‌کنی غده سرطانی در وزارت اطلاعات اشاره

مجلس ششم که به مجلس اصلاحات شهرت یافته بود در حالی به کار خود پایان داد که پشت سر خود وقایع و اتفاقات فراوانی را به جا گذارد. مجلسی که مخالفان، آن را به افراط در مسائل سیاسی و غفلت از معیشت و اقتصاد مردم متهم می‌کردند و با توجه به این انتقادات، انتظار بر آن بود که منتخبان مجلس هفتم که عمدتاً از جناح محافظه کار هستند، توجه ویژه‌ای نسبت به مسائل اقتصادی مبذول دارند.
حجم این اتهامات به مجلس ششم به حدی بود که مهدی کروبی رئیس مجلس ششم را به واکنش واداشت. او در آخرین نطق پیش از دستور خود با انتقاد از کسانی که مجلس ششم را به بی‌توجهی نسبت به امور اقتصادی متهم می‌کردند، گفت: بیشترین مصوبات این مجلس در ارتباط با مسائل اقتصادی مردم بوده است. از جمله حدود ۱۶۰ طرح و لایحه اقتصادی در کمیسیون اقتصادی مورد رسیدگی قرار گرفته و بخش عمده آنها تصویب شده که قانون تشویق و حمایت از سرمایه‌گذاری خارجی، قانون مبارزه با پولشویی، قانون تجمیع عوارض، قانون نظام صنفی و اصلاح قانون چک از جمله آنهاست. کروبی همچنین به تغییر ساختار بودجه نویسی توسط مجلس ششم اشاره کرد و آن را خدمت بزرگی به نظام بودجه نویسی کشور دانست. او

نشده، شورای نگهبان هم می‌گوید ما دلایل را به خود افراد اعلام می‌کنیم.

نکته جالب در این موضوع آن است که نمایندگان مجلس ششم نه تنها سیاسی بودن این مجلس را رد نمی‌کنند بلکه آنرا اقدامی لازم برای توسعه اقتصادی می‌دانند تا جایی که مصطفی خانزادی نماینده دماوند در مجلس ششم اعتقاد داشت که اقدامات سیاسی مجلس ششم، امنیت سرمایه‌گذاری خارجی را به دنبال داشته است. بسیاری از نمایندگان معتقد بودند جلب اعتماد بین‌المللی نسبت به کشور در گروی انجام اصلاحات سیاسی در کشور و تنش زدایی با سایر کشورهاست و این کار جز با اصلاحات سیاسی امکان‌پذیر نمی‌شد. این نمایندگان، جلوگیری از رانت‌های اقتصادی را یکی از راه‌های سالم‌سازی فضای

در جامعه و مجلس نباشد، بازداشت‌های بی دلیل مانند بازداشت‌هایی که به خاطر یک نامه پیش آمد و مسائل غم‌انگیزی به وجود آورد، صورت می‌گرفت. ما ممکن است با برخی افراد اختلاف نظر سیاسی داشته باشیم ولی مجلس موظف بوده که حقوق همه کسانی را که در چارچوب قانون اساسی فعالیت می‌کنند پیگیری نماید.

رئیس مجلس ششم سپس به موضوع انتخابات و نحوه نظارت وارد می‌شود و این گونه می‌گوید که: «درست ۱۲ ساله پیش در چنین روزی من در همین جا سخنرانی کردم و با اشاره به رد صلاحیت ۳۱ نماینده مجلس سوم گفتم: این شیوه‌ها غلط است و تاکید کردم در آینده خواهیم دید که چه اتفاقاتی می‌افتد و چه عوارضی خواهیم داشت. بعد هم حوادثی که پیش آمد و دیدیم در برابر قتل‌های زنجیره‌ای و برخی دستگیری‌ها به خاطر رعبی که ایجاد شده بود بسیاری از افراد و دستگاه‌ها نتوانستند مسئولیت خودشان را انجام دهند و نهایتاً منجر به عکس‌العمل مردم شد».

کروبی تاکید کرد: «مسائل سیاسی، اجتماعی و فرهنگی مانند بنزین و غله نیست که همان روز اثر خود را نشان دهد و صف‌های طولانی جلوی نانوایی‌ها و پمپ‌بنزین‌ها به وجود آید بلکه نتایج دیرتر اما موثرتر واقع می‌شود و دیدیم که چه هزینه‌های سنگینی پرداخت کردیم».

کروبی سپس شورای نگهبان را خطاب قرار داد و گفت: «شورای نگهبان با استقبال از پیشنهاد نمایندگان رد صلاحیت شده با حضور نخبگان و صاحب‌نظران، دلایل رد صلاحیت افراد را به خود آنها اعلام کند. اینکه نمی‌شود یک عده بگویند ما کاری می‌کنیم اما به هیچ کس پاسخگو نیستیم».

وقتی رهبری نظام می‌گوید من پاسخگو هستم، وقتی امام (ره) گفته است که اگر من پاپم را کج گذاشتم باید تذکر دهید، چطور می‌شود کس دیگری بگوید من به کسی پاسخ نمی‌دهم، شما دلایل رد صلاحیت را به افراد بگویید اگر آنها خواستند خودشان می‌توانند به روزنامه‌ها و رسانه‌های عمومی اعلام کنند. در حال حاضر مردم نمی‌دانند حرف چه کسی را قبول کنند. تعداد زیادی نمایندگان می‌گویند دلایل رد صلاحیت به ما اعلام

کروبی: مجلس موظف بود حقوق همه کسانی را که در چارچوب قانون اساسی فعالیت می‌کنند پیگیری نماید

این گونه می‌گوید: پایان دوره ششم به معنای پایان روندی که اصلاح طلبان یا حمایت مردم پایه‌گذاری کردند نیست

بلکه نقطه عطفی است برای استمرار بخشیدن به روند رسیدن به عدالت و آزادی در گوشه گوشه این سرزمین.

مجلس ششم در حالی پایان یافت که بسیاری از سوالات نمایندگان در خصوص برخورد شورای نگهبان با مصوبات مجلس ششم بدون پاسخ باقی ماند. اما قطعاً هیچ کس نقش این مجلس در تغییر فضای سیاسی، امنیتی و قضایی جامعه را فراموش نخواهد کرد، فضایی که بخشی از آن در بخشنامه رئیس قوه قضاییه بروز یافت و آن رعایت حقوق شهروندی و عدم شکنجه برای گرفتن اعتراف از متهمان است که مجلس ششم با درایت و تیزهوشی و در واپسین روزهای حیات خود آن را به تصویب رساند و بر خلاف روال قبل، شورای نگهبان نیز آنرا تایید کرد.

پایان مجلس ششم و افتتاح مجلس هفتم در حالی صورت می‌گرفت که به واسطه برخی اقدامات همچون رد صلاحیت‌ها و تحصن و استعفای تعدادی از نمایندگان مجلس ششم سبب شد تا وزارت کشور

اقتصادی کشور می‌دانستند و بر همین اساس بر حذف رانت‌های سیاسی و پاسخگو کردن همه ارگان‌ها و اشخاص تاکید می‌کردند تا از آن طریق امکان سوء استفاده‌های اقتصادی به حداقل میزان خود برسد این درحالی بود که مصوبات اقتصادی مجلس زمینه‌ساز رشد ۷ درصدی اقتصاد کشور گشته بود. رشدی که حداقل خواسته دولتمردان اعلام شده بود.

توصیه نظریه پردازان جناح محافظه کار مبنی بر کنار گذاشتن روش مسامحه آمیز گذشته نسبت به قوه قضاییه و برخی نهادهای دیگر نشان می‌دهد آنچه نمایندگان اصلاح طلب به دنبال آن بودند، یعنی نظارت بر تمامی ارکان حکومت توسط مجلس، توسط جناح پیروز مجلس هفتم پیگیری خواهد شد و این نشان دهنده آن است که هدفی که توسط نمایندگان اصلاح طلب پی‌ریزی شده توسط رقبای آنها دنبال خواهد شد و این یکی از دستاوردهای مهم اصلاح طلبان است که رقیب را وادار به ادامه همان راه اصلاح طلبی کرده‌اند. تا جایی که احمد بورقانی

برای روز افتتاح مجلس هفتم گزارشی را تهیه و توسط وزیر کشور در صحن کشور در صحن علنی قرائت نماید.

گزارشی که واکنش‌های متفاوتی را در پی داشت.

بر اساس آیین‌نامه داخلی مجلس، وزیر کشور در نخستین جلسه هر مجلس، گزارشی از نحوه برگزاری انتخابات ارائه می‌کند. موسوی لاری هم از این فرصت استفاده کرد و با اشاره به رد صلاحیت گسترده داوطلبان نمایندگی هفتمین دوره مجلس گفت: "رد صلاحیت گسترده و با کیفیت مذکور، واکنش‌های زیادی را در جامعه و در بین مسوولان عالی‌نظام در پی داشت و تلاش‌های وسیعی به ویژه توسط ریاست جمهوری و مجلس شورای اسلامی و وزارت کشور برای حل مشکل بوجود آمده آغاز شده و نامه‌های متعددی در این خصوص برای مقام معظم رهبری و شورای نگهبان ارسال و جلسات مختلفی تشکیل شده و نامه‌های متعددی در این خصوص برای مقام معظم رهبری و شورای نگهبان ارسال و جلسات مختلفی تشکیل شد و رایزنی‌هایی نیز انجام گرفت و در نهایت با موافقت و دستور مقام معظم رهبری مقرر شد تا شورای نگهبان نظر روسای جمهور و مجلس مبنی بر تایید اسامی کسانی که بنا به تشخیص وزارت اطلاعات فاقد سابقه منجر به رد صلاحیت هستند را تأمین نماید، اما شورای نگهبان نظر آنان را تأمین نکرد..."

نمایندگان خواستار تعطیل موقت جلسه در اعتراض به اظهارات وزیر کشور شد که استقبالی از این پیشنهاد به عمل نیامد. نماینده دیگری خواستار ذکر صلوات در حمایت از شورای نگهبان شد و نهایتاً نیز شعار "مرگ بر آمریکای عده‌ای از نمایندگان برای چند دقیقه ارائه گزارش وزیر کشور را متوقف کرد. یکی دیگر از نمایندگان محافظه کار، اظهارات موسوی لاری را "اعلامیه تاج‌زاده" دانست و عکس‌العمل نمایندگان در برابر آن را طبیعی خواند. اما محمدرضا تابش نماینده اصلاح طلب

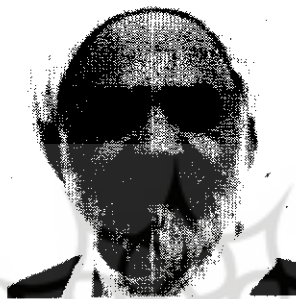
دقیقه بعد در جمع خبرنگاران گفت: "اکنون متوجه می‌شوم که اگر انتخابات مجلس را یک سال هم به تعویق می‌انداختیم، در تصمیم‌گیری غلط صورت گرفته، تأثیری نداشت." خاتمی با تشریح مراحل مقدماتی انتخابات گفت: "مقدمات برگزاری انتخابات مناسب نبود و اعتراض ما همچنان به قوت خود باقی است." او همچنین تلویحاً به تأیید اظهارات وزیر کشور پرداخت و گفت: "آقای موسوی لاری گزارش روند برگزاری انتخابات را ارائه کرد و هیچ قضاوتی هم نکرد."

و بالاخره مجلس هفتم با تمام فراز و نشیب‌های پشت سر خود و با انبوهی از سوالهایی که در افکار عمومی از خود به جای گذاشت آغاز به کار کرد.

با تشکیل هیات رئیسه، غلامعلی حداد عادل به ریاست مجلس هفتم انتخاب شد. یکی از مواردی که از نخستین ماه‌های آغاز به کار مجلس ششم با عناوین مختلف در رسانه‌های محافظه کار مطرح می‌گردید امکانات رفاهی بود که در اختیار نمایندگان مجلس قرار داده می‌شد. در حالی که تحویل خودرو از اولین دوره مجلس و واگذاری موبایل از زمان مجلس چهارم که اکثریت آن در اختیار محافظه‌کاران بود آغاز شده بود.

پس از چندی که اختلاف نظر محافظه‌کاران با نمایندگان اصلاح طلب مجلس افزایش یافت، رسانه‌ها و مطبوعات مخالف مجلس ششم، حتی تلاش کردند اقداماتی از قبیل احداث ساختمان جدید مجلس را به اصلاح‌طلبان نسبت دهند و با انتشار اخباری در خصوص هزینه‌های ساختمان جدید بهارستان احساسات عمومی را علیه مجلس ششم تحریک کنند. در حالیکه کلنگ ساختمان مجلس جدید در سال ۷۵ توسط اکبر هاشمی رفسنجانی رئیس‌جمهور سابق و با حضور علی‌اکبر ناطق‌نوری رئیس مجالس چهارم و پنجم به زمین زده شد.

اما حملات به مجلس ششم از چندماه قبل، گستردگی بیشتری یافت و این بار با طرح اخباری در مورد ریخت و پاش در مجلس، پرداخت حقوق کلان و واگذاری امکانات رفاهی فراوان ادعا شد که در مجلس هفتم، نمایندگان از دریافت این امکانات خودداری خواهند کرد. حتی چند روز پس از شروع

راه‌یافته به مجلس هفتم، به انتقاد از شعاردهندگان پرداخت و گفت: "طبق آیین‌نامه داخلی، اگر در حین سخنرانی به فرد یا افرادی توهین شد آنها می‌توانند پاسخ خود را به صورت مکتوب به هیأت رئیسه بدهند تا در صحن مجلس قرائت شود. در مجلس ششم که ما در اکثریت بودیم و اکثریت کنونی در اقلیت، آنها تندترین حرف‌ها را به بهزاد نیوی می‌زدند، هر چه می‌خواستند گفتند، آیا کسی با آنها برخورد کرد و شعار داد؟" نماینده اردکان در ادامه اظهار داشت: "اگر روال این است، پس تضارب آرا و افکار چه می‌شود؟ با این وصف هر روز باید تشنج داشته باشیم. این کارها زیننده مجلسی که در شعار، خود را مجلس وفاق و حل مشکلات مردم می‌داند نیست."

هر چند که خاتمی - رییس‌جمهور - در حین قرائت گزارش موسوی لاری در برابر شعارهای تعدادی از نمایندگان سکوت پیشه کرد، اما تنها چند

افرادی که در مجلس ششم هم نماینده بودند تمامی تسهیلات را دریافت کرده‌اند. ولی در مجلس هفتم به مخالفت با تسهیلات برخاسته‌اند

و بالاخره مجلس هفتم با تمام فراز و نشیب‌های پشت سر خود و با انبوهی از سوالهایی که در افکار عمومی از خود به جای گذاشت آغاز به کار کرد.

سخنان موسوی لاری واکنش برخی از نمایندگان مجلس هفتم را به دنبال داشت. یکی از

به کار مجلس هفتم، یکی از روزنامه های محافظه کار، خبری در مورد تعدیل تسهیلات اعطایی به نمایندگان چاپ کرد که براساس آن به نمایندگان که در تهران سکونت دارند، توصیه می شد که از درخواست دریافت تسهیلات برای مسکن خودداری کنند.

روزنامه دیگر محافظه کار نیز از بخشنامه رئیس مجلس مبنی بر ممنوعیت خرید میوه و شیرینی برای، جلسات هیات رئیسه و کمیسیون ها خبر داد. در ادامه نیز خبری مبنی بر انصراف ۹۰ نماینده مجلس از دریافت تسهیلات مسکن چاپ کرد.

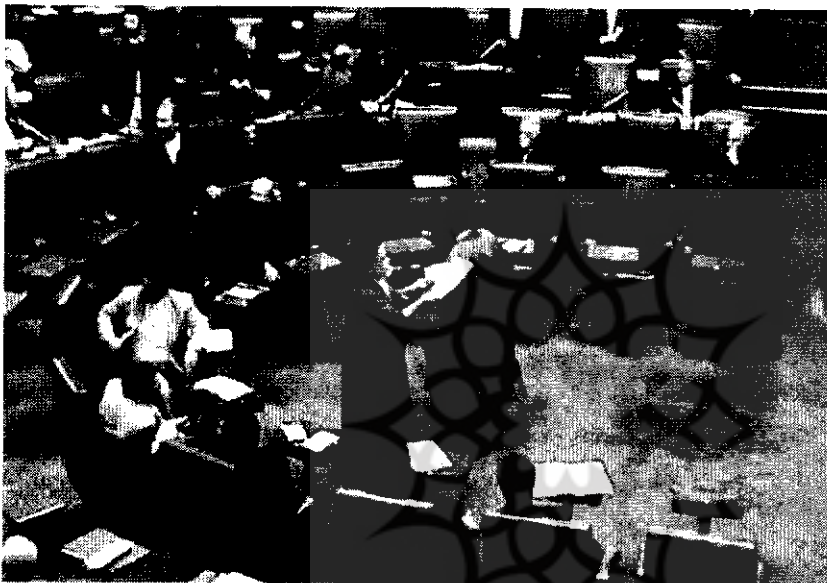
مجموع اخبار منتشره این مساله را القای کرد که با ضابطه مند شدن حق مسکن، مبلغ پرداختی به نمایندگان کاهش خواهد یافت. همین ادعا واکنش محمدرضا تابش کارپرداز مجلس ششم را به دنبال داشت. او مسائلی را افشا کرد که قبل از آن کسی از آن اطلاع نداشت. براساس اظهارات تابش، "اولاً" تحمیل هزینه مسکن به مجلس، ناشی از اقدام مجلس پنجم در تخریب یکصد واحد مسکونی نمایندگان برای احداث ساختمان جدید مجلس بود. ثانیاً در حالیکه مجلس ششم تنها سه میلیون تومان به عنوان ودیعه مسکن به نمایندگان پرداخت کرده بود این مبلغ در مجلس هفتم به ناگاه با افزایش

طلب محدود نشد. سیدمهدی طباطبایی نماینده تهران، برخی اخبار منتشره در این مورد را "عوام فریبی" و "شعار" دانست و دسترسی به تسهیلات را "شرط انجام وظیفه نمایندگان" دانست.

از سویی دیگر به رغم بخشنامه رئیس مجلس در مورد حذف میوه و شیرینی، یک عضو هیات رئیسه مجلس صرف میوه قبل از حضور در جلسات و هنگام صرف نهار را موجب نشاط آوری نمایندگان دانست و گفت که قرار شده از نمایندگان هنگام صرف نهار با یک نوع میوه پذیرایی شود. به هر حال اگر چه بسیاری از نمایندگان تاکید

هزینه های دیگر آن مخلوط می شود مشکل ایجاد می کند و ما تلاش می کنیم تا این هزینه ها از هم جدا شوند. او با تاکید بر تخصیص هزینه های لازم برای وظایف نمایندگی گفت: برای اینکه نمایندگان بتوانند به خوبی به وظایف خود عمل کنند بهتر است امکانات بیشتری در اختیارشان قرار گیرد.

با هنر اضافه کرد: "برای رایزنی نمایندگان در خصوص بودجه صد هزار میلیارد تومانی و درآمد چهل میلیارد دلاری، دادن امکانات و ابزار کار به نمایندگان مذموم نیست. نباید با هزینه انجام وظایف نمایندگی انقباضی برخورد کرد. لازم است هر چه امکانات و

برخلاف شعارهای قبلی، ودیعه مسکن نمایندگان مجلس هفتم افزایش یافته است

حدود ۲/۵ برابر به هفت میلیون تومان رسیده است. ثالثاً واگذاری خودرو به نمایندگان موضوعی عمومی بوده است و نه تنها نمایندگان محافظه کار مجلس ششم که اکنون شش نفر از آنها در هیات رئیسه مجلس هفتم حضور دارند. خودرو را با دریافت و اعتراضی هم نکرده اند. بلکه اکثر اعضای شورای نگهبان و اعضای هیات دولت نیز خودرویی مشابه خودروی نمایندگان مجلس دریافت کرده اند." اما واکنش در برابر ادعاهای مربوط به کاهش امکانات رفاهی نمایندگان، تنها به نمایندگان اصلاح

کرده اند که تاکنون نه تنها چیزی از امکانات رفاهی نمایندگان کاهش نیافته بلکه در مواردی مانند ودیعه مسکن

افزایش نیز پیدا کرده است. اما به نظر می رسد اظهار نظر صریح محمدرضا باهنر نایب رئیس اول مجلس در مورد تامین امکانات رفاهی برای نمایندگان، مشخص نمود آنچه در برخی رسانه ها اعلام شده واقعی نیست اگر چه ممکن است برخی به آن دلخوش باشند که می توانند، از این طریق ذهنیت مردم را نسبت به مجلس ششم تخریب نمایند.

محمدرضا باهنر گفته بود: "وقتی هزینه نمایندگان جهت انجام وظایف نمایندگی با

ابزار وجود دارد در اختیار نمایندگان قرار دهیم تا به مسائل حوزه انتخابیه خود و نیز پیگیری امور در دستگاه های اجرایی بپردازند."

در همین حال سیدحسین عباسی نماینده دلیجان و محلات اظهار داشت: "اگر هیات رئیسه و کارپردازان مجلس، مشکلات نمایندگان را در روزهای گذشته حل می کردند به این جنجال ها ختم نمی شد که مردم فکر کنند نمایندگان پیشین چه امکانات و تسهیلاتی را گرفته اند که مجلس هفتم نمی خواهد آنها را به نمایندگان این دوره ارائه کند." نماینده محلات اضافه کرد: "وظیفه نماینده این نیست که وضعیت خود را با سطح حداقل مردم مقایسه کند. این ماشین و مسکن ارث پدر ما نیست اما وقتی دغدغه زامی شود مجلس هفتم کارایی خود

را از دست می دهد. نمایندگان شهرستانها نسبت به نمایندگان تهران مشکلات بیشتری دارند که باید این مشکلات برطرف شود تا آنان بتوانند وظیفه نمایندگی خود را به خوبی انجام دهند. مردم می گویند مگر روی چه گنجی نشستند که می خواهند آن را کم کنند؟ یک خواربار فروش هم پژوسوار می شود. از طرفی دیگر مصباحی مقدم نماینده تهران نیز می گوید: "خودداری نمایندگان تهران از گرفتن

محافظه کاران، مجلس ششم را متهم به پرداختن به مسایل سیاسی می کنند

تسهیلات مسکن داوطلبانه نبوده است" و این نشان دهنده آن بود که انصراف از دریافت حق مسکن مختص تعدادی از نمایندگان تهران بوده و ادعای انصراف ۹۰ نفر منطبق بر واقعیت نیست.

مصباحی مقدم یادآور می شد که "ما به قول خودمان به مردم عمل کرده ایم اما این به معنای آن نسبت که امتیازات مذکور برای همه نمایندگان زیادی است."

این بحثها در حالی توسط نمایندگان مجلس هفتم پیگیری می شود که مسائل مهمی همچون بحث بازگرداندن لایحه برنامه چهارم توسعه به مجلس، موضوع پرونده هسته ای ایران در شورای حکام و تصمیم گیری در مورد نحوه تعامل ایران با کشورهای عضو شورای حکام، بحث فیلترینگ سایت های اینترنتی و موضوعاتی از این قبیل معطل مانده است.

از طرف دیگر، اکثریت راه یافته به مجلس هفتم بارها مجلس ششم را به تاکید بیش از حد بر مسائل سیاسی متهم کرده اند. اتهامی که نمایندگان دوره ششم مجلس شورای اسلامی آن را رد کرده و با ارائه آمار و ارقامی ثابت کرده اند که توجه آن مجلس به مسائل اقتصادی اگر بیشتر از امور سیاسی نبوده، کمتر هم نیست. آنها حتی با اشاره به برخی اقدامات مجلس پنجم از جمله استیضاح دو وزیر کابینه خاتمی و اصلاح مکرر قانون انتخابات و همچنین اصلاح قانون مطبوعات در روزهای پایانی مجلس پنجم،

مدعی بودند که مجلس پنجم در بسیاری موارد سیاسی تر از مجلس ششم بوده است.

اما به هر حال دوران مجالس چهارم و پنجم هر چه بود به پایان رسید و به نظر می رسد نمایندگان مجلس هفتم که با شعار حل مشکلات مردم و کاهش تنش های سیاسی از مردم رای گرفته اند. حداقل در روزهای آغازین فعالیت، مشکل ویژه ای نخواهند داشت اما اقبال بیش از حد برای

عضویت در کمیسیون امنیت

ملی و سیاست خارجی و عدم

استقبال از برخی کمیسیونها

مانند اصل ۹۰ و کمیسیون

اجتماعی نشان داد که هنوز

قضاوت نسبت به مجلس

هفتم زود است. به طوری که نحوه تقسیم نمایندگان

مجلس در کمیسیونها حکایت از علاقه به برخی

کمیسیونها سیاسی داشت.

اصرار حدود ۴۰ نماینده مجلس هفتم برای

عضویت در سیاسی ترین کمیسیون یعنی امنیت ملی

و سیاست خارجی در مقایسه با عدم استقبال از

کمیسیون اصل ۹۰ در روزنامه های اصلاح طلب

بازتاب گسترده ای داشت و آن را به کسانی که

مجلس ششم را به سیاسی کاری متهم می کردند،

گوشزد کردند.

ضمن آنکه بحث های

مطرح شده در مورد امکانات

و تسهیلات رفاهی

نمایندگان، گویای این نکته

بود که شعار رسیدگی به

وضعیت معیشتی مردم از خود

نمایندگان آغاز شده و آنها ابتدا تلاش خود را معطوف

به این نکته کرده اند که به وضعیت معیشتی خود

سر و سامانی بدهند بعد به سراغ مردم بروند!!

مجلسی که شعار اصلی اش پرداختن به

معیشت مردم و دوری از تنش بود با ورود به موارد

جزیی و غیر مهم نظیر دریافت تسهیلات رفاهی که

به رغم تلاش حداد عادل به صحن علنی کشیده شد

به صورت محوری ترین و اصلی ترین بحث روزهای

اولیه مجلس هفتم درآمد تا بدانجا پیش رفت که

حداد عادل رئیس مجلس با توجه به سابقه حضور در

فرهنگستان زبان فارسی سعی کرد با جایگزین کردن واژه "هزینه های لازم برای ایفای وظایف نمایندگی" به جای "تسهیلات رفاهی" هم نمایندگان را راضی کند و هم لفظ تسهیلات رفاهی را که اثر مطلوبی در افکار عمومی نداشت را حذف کند. هر چند که این موضوع هم در کل قضیه تفاوت چندانی نداشت.

این موضوع کم کم از صحن علنی به

راهروهای مجلس هم کشیده شد. در آنجا هر

نماینده ای که در این مورد با خبرنگاران مصاحبه

می کرد بلافاصله با توصیه دوستان با تجربه تر

خود از موضوع منع می شد تا جایی که محمدرضا

باهر یک بار دیگر به سخن آمد و گفت: "اصلا

قرار نبود این گونه شود و به مصلحت هم نبود

این اختلافات در صحن علنی مجلس مطرح

شود." او با یادآوری این مساله که "نیمی از

نمایندگان مجلس هفتم، سابقا نماینده نبوده و

کم تجربه هستند و لذا هنوز بر مجلس مسلط

نیستند و چنین تذکراتی را مطرح می کنند" جای

این سوال را در افکار عمومی خالی گذارد که آیا

نمایندگانی با این حد تجربه و با این حد از سعه

صدر قادر به حل مشکلات اساسی کشور که

امروزه با آن رو به رو هستیم، می باشند؟ آیا

رسیدگی به موضوع خروج یا ماندن در NPT و

یا امضای پروتکل الحاقی و مواردی از این دست

هنوز زود است درباره مجلس هفتم و اقداماتش قضاوت کنیم

با این نمایندگان با این سطح تجربه، قابل حل خواهد بود؟ آینده این موضوع را روشن خواهد کرد.

حافظه تاریخی مردم ایران به خاطر دارد که

بسیاری از کسانی که امروزه اکثریت مجلس را در

اختیار دارند و نیز مطبوعات و رسانه های همفکر

آنها، در طول چهار سال گذشته بارها مجلس ششم

را به سیاسی کاری متهم کردند. آنان افسوس

می خوردند که چرا وقت مجلس برای مسائل غیر

ضروری تلف می شود، چرا مسائل اقتصادی و

اجتماعی در اولویت مجلس قرار ندارد و دهها چرای دیگر. پس افکار عمومی حق داشت مطمئن باشد که در مجلس هفتم بسیاری از مسائل حل خواهد شد از جمله آنکه اصولاً برای نمایندگان چندان تفاوت نکند که در کدام کمیسیون فعالیت داشته باشند. در سال‌های گذشته نمایندگان متهم می‌شدند که به اندازه کافی بر عملکرد دولت نظارت نداشته‌اند و همین امر موجب گسترش فساد در ادارات دولتی شده و مدیران با خیال راحت در غیاب نظارت موثر مجلس، هر کاری که می‌خواهند انجام می‌دهند، پس تصور می‌شد که احتمالاً در این مجلس اگر هم مسابقه‌ای برای عضویت در کمیسیون‌ها باشد، کمیسیون اصل ۹۰ یکی از پرطرفدارترین کمیسیون‌ها خواهد بود.

اما وقتی معلوم شد که تعداد داوطلبان عضویت در این کمیسیون حتی به نصف تعداد مورد نیاز هم نرسیده است، این احساس مستولی شد که موفقیت نمایندگان این مجلس در جهت انجام وظایف و حداقل عدم تکرار مسائلی که خودشان آن را نشانه ضعف مجلس ششم می‌دانستند آنقدرها هم که احساس می‌شد سهل الوصول نیست.

محافظه کاران بارها عنوان کرده بودند که اصلاح طلبان با طرح شعارهای دهن پرکن، وقت خود و مردم را می‌گیرند، بدون آنکه نتیجه‌ای از این شعارها عاید مردم شود لذا این امیدواری به وجود آمده بود که برای مدت‌ها تنها خبری که از مجلس بیرون می‌آید، خبر کارهای انجام شده خواهد بود نه شمارهایی معطوف به آینده! همچنین تصور می‌شد مطبوعات که همونا با محافظه کاران، مجلس ششم را سرزنش می‌کردند در این مورد به یاری نمایندگان مجلس هفتم و بخصوص نمایندگان کم تجربه و تازه کار این مجلس بیایند تا برای مدتی شعارهای غیرقابل عمل و وعده‌های بدون پشتوانه مجال طرح عمومی نیابد. اما وقتی صفحات این مطبوعات را تیتروایی از قبیل: امکانات رفاهی برای نمایندگان را کم می‌کنیم، اجازه اختلاف در مجلس هفتم را نمی‌دهیم، از پروتکل الحاقی خارج می‌شویم و... پر کرده بود، معلوم شد که این خیال خامی بیش نیست.

اما جدای از تمام این اتفاقات، یک موضوع

جای خوشحالی و امیدواری دارد. قبل از آنکه به این موضوع اشاره کنیم به سخنی از محسن میردامادی رئیس کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس ششم نظری داشته باشیم که گفته بود: از روند مذاکرات هسته‌ای بی‌اطلاع هستیم. از طرفی دیگر با افتتاح مجلس هفتم شاهد حضور مسوولان ارشد کشور در مجلس و ارائه گزارش کار از سوی آنها به نمایندگان هستیم. چندی قبل حسن روحانی دبیر شورای عالی امنیت ملی با حضور در مجلس شورای اسلامی گزارش پیگیری پرونده هسته‌ای ایران در مجامع بین‌المللی را به سمع نمایندگان رساند و پس از آن سردار قالیباف در جلسه علنی و غیرعلنی مجلس حضور یافت و گزارش خود درباره تحولات نیروی انتظامی و ناهنجاری‌های اجتماعی و... را به نمایندگان ارائه کرد. البته قبل از آنها رئیس قوه قضائیه نیز در مجلس حضور یافته بود.

نمایندگان مجلس هفتم برخلاف اسلاف خود

در دوره ششم مجلس این فرصت را پیدا کرده‌اند تا از همین ابتدای کار از همکاری مثبت مقامات ارشد مملکت برخوردار شوند. در حالی که در دوره پیشین این گونه نبود و اکثریت آن مجلس، دائماً از حضور نیافتن مسوولان در مجلس گله مند بودند. اکنون با وجود این تعامل مثبت میان مسوولان و نمایندگان، انتظار عمومی بر آن است که مجلس با همکاری سایر نهادها مشکلات را یکی پس از دیگری از پیش رو بردارد.

هر چند که سردار قالیباف برای توضیح پیرامون مسائلی از جمله ترانزیت مواد مخدر، بدحجابی و مسائلی از این

دست به مجلس آمده بود اما با گلایه یکی از نمایندگان رو برو شد که گفته بود: نیروی انتظامی در بدو تاسیس مجلس هفتم اقدام به بالا بردن مبلغ جریمه‌های راهنمایی و رانندگی کرد و این موضوع باعث به وجود آمدن این شائبه در جامعه شده که مجلسی که با شعار مبارزه با گرانی و معیشت مردم به سر کار آمده، چرا در اولین اقدام خود با افزایش جریمه‌ها باعث فشار مضاعف بر اقشار کم درآمد جامعه گردیده است.

به هر حال، مجلس هفتم به مدت چهار سال در تصدی نمایندگان فعلی قرار خواهد داشت و مردم ایران آرزو می‌کنند در پایان در مجلس، نمایندگان بتوانند به شعارها و وعده‌هایی که به مردم داده‌اند جامعه عمل ببوشانند و چهار سال دیگر شاهد وضعیت معیشتی و اقتصادی خوب برای مردم در عرصه‌های گوناگون باشیم. آرزویی که در صورت تحقق، همه را چه اصلاح طلب چه محافظه کار و چه مردم، خوشحال خواهد کرد.

دنیای امروز بزرگ می‌کند
توسط فرادبومی

نخبجویان

فقط ۸۰۰۰۰ نفر

نوروزی ۹۶ روزه نخبجویان

سپتامبر، نهار وشام به انتخاب شما

تلفنهای تماس:

۸۸۳۴۳۰۰

۸۸۲۹۴۸۷